

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Nsz
(Hely)

1942 I. 18.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Pálmai Ilka levele

Idő

"1942"

Személy

Pálmai Ilka levele

A következő sorokat kaptuk:

Kedves, jó Szerkesztő Úr!

Polgár Géza barátom a minap a *Magyar Nemzet*-ben cikket szentelt szerény személyemnek és szerénytelenség nélkül mondván — szép multannak.

A cikk címe nagyon aláhúzza a megbocsáthatatlan hibámat, hogy nem vagyok már huszonöt-harminc-éves. Istenem — az idő múlik és én önhibámon kívül korán kezdtem a pályámat, akkor, amikor még nem voltunk a világ színészetkultúrájában akkora magasságban, mint ma vagyunk. Akkor kezdtem és akárhogy is szerettem volna megállítani a napot az égen, hogy ne siessen anynyira, bizony a napok múltak egymás után, a hónapok, az évek és évtizedek elmúltak s én — éppen úgy, mint mindenki más — nem maradtam olyan fiatal, mint voltam...

Ezt a rólam írt cikk — mint már eddig is annyi más írás — súlyos hibának tartja, dehát — kérdelem én: — Miért veszi ezt rossznéven éppen én tőlem? Miért nem írják ezt ki másokról? A jó Polgár Géza sem húsz esztendősen ma már és én őt nem pellengérezem ki ezért...

Erről legyen ennyi elég, de van még egynéhány részlet a rólam szóló cikkben, amelyet módosítani szeretnék.

Én Ungváron nem is tudom mióta nem voltam. Az én utcámat, azt a *Pálma Ilka-utcát* eddig még sohasem láttam. A kedves polgármester úr egyszer meginvitált, de bizony nem jutottam el hozzájuk, amit nagyon sajnálok.

Nem nagy dolog, de megemlítem, hogy én a zárdából jöttem ki, amikor mindössze két hónapja „fújtam a kórust“, ami éppen nem lett volna szégyen, ha tovább „fújom“ —, de két hónap múltán mindjárt szerepet kaptam és magánszereplő lettem.

Nem voltam én kecskeméti színésznő sem, hanem gyakorlatszerzés végett mentem oda négy nagy operett-szerepre.

Rákosi Jenő először, a Népszínház műsorához híven, a *Sárga csikó*-ban léptetett fel, de rögtön meggyőződött arról, hogy nem a népszínmű az én világom és csinált belőlem rögtön operett-primadonnát; fellejtetett a *Cornevillei harangok* Serpolette szerepében és a főpróbán elejétől végéig eljátszatta előttem az egész szerepet.

A külföldi vendégjátékaim közül kihagyta — *Berlint*. A nagy német fővárosnak három legnagyobb színházában hónapokig játszottam vendégszerepeket, nagy sikerrel.

Legdrágább emlékeim egyike, hogy amikor a Népszínház Bécsben vendégszerepelt, a *Koldusdiák*-ban a feledhetetlen Blaháné mellett játszottam a leányszerepet. Az előadás alatt felkeresett báró *Hoffmann*, az udvari színházak akkori főintendánsa és meghívott, hogy énekeljek az udvari

opera színpadán szerződötési célból három szerepet, az első *Zerlina* a *Fra Diavoloból* lett volna.

Ki volt tűzve a zenekari próba és s mielőtt felléptem volna a színpadra, kezembe adták a szerepet. Belekkukkantok — hát Uramfia! — mennyi kotta, mennyi apró fekete pontocská egymás mellett, egymás hátán, föl, le... az a rengeteg staccato és minden... Jól tudtam, hogy kis hangom van és iskolámból nem futja az opera... Rettenetesen megijedtem és becsaptam a szerepet, levágtam az öltöző asztalára és szaladtam haza. Úgy megremített az a nagy ének, hogy talán még most is szaladnék, ha meg nem állítottak volna...

Legkedvesebb és egyszersmind legértékesebb emlékeim közé tartozik

az, midőn Kóburg herceg német tarsulatával Londonban vendégszerepelt; ott egyszerre három színházban kaptam szerződési ajánlatot, sőt egy ausztráliai direktor is nagyon csábított. Hanem hát mikor én egy kukkot sem tudtam angolul (ma már hat nyelven beszélek!) és mégis rábírtak, hogy fogjak neki a tanulásnak, tanuljak meg angolul és legyek londoni primadonna. Megtettem, a Savoy-színház falai — ha megszólalának, sokat tudnának beszélni a magyar primadonna estéiről!

Sullivan — akkor a legkedveltebb angol operett-komponista nekem komponált, mint a nagy Strauss is Bécsben...

Befejezésül mondok még valamit. Azt írja Polgár Géza barátom, hogy szegény vagyok és kávécskát főzök magamnak. Hát ez nincsen egészen így!

Annyiban valóban szegény, sőt nagyon szegény vagyok, hogy nem adhatok annyit a nélkülözőknek, amennyit szeretnék adni — ha volna...

Visszavonultan, csendesen éldegétek és hálát adok a jó Istennek, hogy úgy élhetek, ahogyan élek.

Eddig van!... Nagyon kérem jó-ságos Szerkesztő Úr, ha kiadta azt a cikket rólam, most adja ki ezt a cikket is — arról a cikkről...

Gróf Kinskyne Pálmai Ilka